DE MENS ACHTER...

HENK KAMP

In de serie 'De mens achter. . . ' betreft het telkens een diepte-interview met een bekende Nederlander of markante ondernemer uit Twente. Het gaat hierbij niet om wat de persoon doet maar om wie de persoon is. Dit keer sprak ik met Henk Kamp, Tweede Kamerlid en een drijvende kracht van de VVD. Het interview is telkens bij De Bloemenbeek in de Lutte vanwege zijn uitzonderlijke ambiance en mooie ligging.

Henk Kamp (55) is geboren in Hengelo. In 1986 begon hij zijn politieke loopbaan als wethouder in Borculo. Vervolgens werd hij in 1994 lid van de Tweede Kamer en in 2002 werd hij minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM). Van 2002 tot en met 2007 was hij minister van Defensie. Momenteel is Henk Kamp kamerlid en houdt hij zich bezig met asielbeleid en integratie. Henk Kamp is een en al politiek. Hij werkt zes dagen per week, soms zelfs zeven, en maakt lange dagen. Ik ben benieuwd wie Henk Kamp eigenlijk is, wat hem drijft en waarom hij kiest voor dit vak dat zoveel tijd vraagt waardoor hij minder tijd heeft voor zijn hobby's zoals motorrijden. Het was een uitdaging om het juist niet over politiek te hebben.

In één van de sfeervolle ontspannen ruimtes bij de Bloemenbeek namen we plaats bij een grote schouw. Chef de Cuisine Lars van Galen trakteerde ons op diverse amuses. Als eerste serveerde hij een tartaar van Yellowfin tonijn met zwart sesamzaad en crème van wasabi uit en ondertussen vroeg ik wie is eigenlijk Henk Kamp?

"Ik ben iemand die gekozen heeft voor de publieke sector, voor het werken voor het algemeen belang. Ik zet mij er voor in om de overheid efficiënt en effectief de dingen te laten doen die de mensen zelf niet kunnen doen. Ik was als kind al sterk geïnteresseerd in nieuws en dat ging over in interesse voor het doen en laten van de overheid. Ondertussen ben ik al ruim 30 jaar volksvertegenwoordiger."

Waardoor wordt u gedreven?

Dat Henk Kamp wordt gedreven door idealisme blijkt wel uit zijn antwoord: "Ik word gedreven door mijn gevoel. Ik heb sterk het gevoel dat mensen zich, zeker in ons welvarend deel van de wereld, moet inzetten voor elkaar. Je kunt voor jezelf zorgen, je familie en je omgeving, maar je hebt ook verantwoordelijkheid naar andere mensen in de samenleving, zowel in je eigen land als in andere delen van de wereld. En je moet de wereld weer goed aan een volgende generatie overdragen".

Wat is uw gezinssituatie?

"Ik ben getrouwd en we hebben twee volwassen kinderen. Mijn vrouw Linda en ik zijn al vanaf ons zeventiende bij elkaar. Mijn zoon Sjoerd is 31 en woont in Singapore en is getrouwd met een Hongaarse. Hij werkt bij een grote Engelse bank. Mijn dochter Nicky is 28 en docente fysiotherapie. Ze geeft les aan de Saxion Hogeschool in Enschede."

Hoe is het dat uw zoon zo ver weg woont?

"Toen hij jong was had ik het er met hem over dat de wereld veel groter is dan Nederland. Ik zei wel eens: 'Je moet er op uit om wat te zien. Als je wat van je leven wilt maken moet je ook eens kijken wat je in andere landen kunt doen'. Nu hij er eenmaal is - want hij heeft altijd goed geluisterd, zegt Henk Kamp met een lacherige ondertoon - mis ik hem wel. Het is wel een heel eind weg. Hoogstens eens per jaar zie ik hem en dat is wel erg weinig. Maar in de zomer hopen we hem en zijn vrouw weer te bezoeken".

Tijdens het nuttigen van rilette van gekonfijte eend met gerookte eendenborst en rucola vertelt Henk Kamp hoe hij zijn vrouw heeft leren kennen.

"Op school. Wij hebben elkaar ontmoet op de middelbare school in Lochem, in de derde klas van de HAVO. Wij zijn kort na de middelbare school gaan samenwonen. Eerst in Tilburg, waar we twee jaar hebben gewerkt. Daarna in Borculo. Daar hebben we 30 jaar gewoond. Nu wonen we in een mooi huis in de oude binnenstad van Zutphen."

Wat zijn typische eigenschappen van u?

"In de eerste plaats ben ik integer." En Henk Kamp legt uit: "Iedereen die in de publieke sector werkt moet ook in de eerste plaats integer zijn. De tweede eigenschap is dat ik een workaholic ben. Ik werk hard en maak veel uren. Mijn werk fascineert me en sleept me mee".

Hoe zit uw weekprogramma eruit?
"Ik draai in ieder geval de vijf doordeweekse dagen en begin dan elke dag om half zeven of zeven uur. Ik werk door tot laat in de avond. De zaterdag heb ik ook bijna altijd iets te doen. Partijbijeenkomsten of officiële verplichtingen. De zondag ben ik voor een deel bezig met het voorbereiden van wat de komende week te gebeuren staat, vooral het lezen van stukken."

Hoe combineert u Den Haag met Zutphen?
"Wij hebben een flat in Den Haag. Op 40 meter van het Tweede Kamercomplex. Al bijna veertien jaar gaan mijn vrouw en ik door de week naar Den Haag toe. Mijn vrouw vindt het ook leuk, want ze komt oorspronkelijk uit Den Haag. Zo kunnen we werk en privé in goede banen leiden."

U maakt heel veel uren en u bent nu 55 jaar. Hoe blijft u zo vitaal?
"Ik leef sober. Ik ben een niet-roker en een niet-drinker. Ik drink geen koffie en eet matig. Op die manier houd ik mezelf in redelijke conditie. Dat is me niet helemaal gelukt, want mijn linkerknie is versleten. In mei ging het niet langer. Toen heb ik een paar slechte maanden gehad met lastige infecties en koorts. In augustus was dat onder controle en kreeg ik een prothese. Vanaf 1 november ben ik weer in Den Haag aan de slag. Voor het eerst in mijn leven was ik een half jaar uit de running. Ik denk dat ik niet mag klagen als het hier verder bij blijft".

Wat zijn uw hobby's?
"Als ik tijd over had zou mijn hobby lezen zijn. Dat heb ik altijd al gehad, maar het komt er te weinig van. Boeken doen me veel meer dan films. Een boek laat ruimte voor je fantasie, een film is al kant en klaar."

Bij het uitserveren van krokant gebakken kalfssukade met romige polenta merkt Henk Kamp attent op: "Jullie verwennen me wel, het is eerste klas hier, heerlijk".

Wat voor soort boeken leest u graag?
"Ik vind het leuk om thrillers te lezen. Het moet ver van mijn werk af staan."

En uw andere hobby's zijn?
"Ik hou van auto's en motoren. Ik botvier dat niet op auto's, want dat wordt me te duur. Maar ik heb wel twee motoren waar ik veel plezier aan beleef. Een oude Moto Guzzi en een nieuwe Honda. Op allebei rijd ik iedere week. Verder vind ik het prettig om in de bergen te wandelen. Dat hebben we vele jaren gedaan en dat is nu voorbij. Mijn knie blijft instabiel en ik ben mijn voorste en achterste kruisband kwijt."

Wat doe dat met u?
"Weinig. Ik heb 55 jaar alles kunnen doen en kan nog steeds heel veel. Er is geen reden voor zelfmedelijden."

Als u uw leven op dit moment een cijfer zou willen geven op de schaal van 1 tot 10?
Voor het eerst in het gesprek valt er een kleine stilte. "Ik geef mezelf een acht. Ik ben gelukkig dat ik mijn politieke werk mag doen en heb het goed met mijn vrouw en kinderen."

Waarom is uw leven dan geen 10?
"De balans tussen werk en privé slaat wat naar één kant door."

Wat geeft u heel veel energie? Zeg maar een 'wauw moment'?
"Ik werk veel met media, doe vaak televisie en radio. Daar moet je altijd scherp voor zijn en je goed voorbereiden en concentreren op het onderwerp en de gesprekspartners. Vervolgens is er dan de uitzending en ga je er voor. Dat is een inspirerend onderdeel van mijn werk. Het werk in de Tweede Kamer met de debatten vind ik ook inspirerend."

Uit de media ken ik u als iemand die zeer stabiel en duidelijk overkomt. Kent u stress? Er volgt een duidelijk en resoluut antwoord:
"Nee. Ik ken geen stress. Ik ken wel werkdruk. Als ik 18 uur op een dag gewerkt heb en ik moet de volgende dag ergens vroeg zijn, dan moet ik me er tegenwoordig echt even toe zetten. Ik ben er echter nooit gespannen door. Ik kan me goed concentreren op wat gedaan moet worden en schuif mijn werk nooit vooruit."

Waar kunt u niet tegen?
"Tegen politici of ambtenaren die niet integer zijn en tegen politici die pas bereid zijn problemen op te lossen als iedereen begrijpt dat het nodig is. Het is juist de kunst problemen tijdig te onderkennen en zoveel mogelijk te voorkomen."

Wanneer bent u voor het laatst boos geweest?
"In de publieke sfeer ben ik nooit boos. Ik heb al snel gemerkt dat als je boos wordt, het alleen nog maar gaat om jouw boosheid en daar schiet je niets mee op. In mijn vak moet je kunnen overtuigen. Dat lukt alleen, maar de ander voelt dat je ook zelf te overtuigen bent. Boosheid staat communicatie in de weg. Ik ben wel in staat om op zijn tijd indringend mijn mening te geven of als dat nodig is te corrigeren. Maar daarvoor moet je jezelf juist onder controle hebben."

Bent u een emotioneel mens?
"Mmm, nee."

Waar kunt u ontroerd van raken?
"Ik heb weinig uitschieters in mijn stemmingen, ben niet snel juichend of bedroefd. Ontroering komt soms en onverwachts. Bij het luisteren naar klassieke muziek bijvoorbeeld, het kijken naar een jong kind of tijdens een gesprek met een militair ver van huis."

"Dat ziet er weer prachtig uit", merkt Henk Kamp op bij het uitserveren van een geroosterde coquille St. Jacques met een schuim van pastinaak.

U bent minster van Defensie geweest. Wat doet het met u persoonlijk als Nederlandse mensen overlijden in Afghanistan?
"Dat doet mij natuurlijk erg veel. Ik was verantwoordelijk voor hun uitzending. Ik droeg de verantwoordelijkheid voor hun resultaten, maar ook voor het leed dat ze ondergingen. Als minister sprak ik met militairen die gewond waren geraakt en met de familie en vrienden van omgekomen militairen."

Wat doet dat met u?
Voor het eerst in het gesprek is er een kleine aarzeling. "Dan deel je het verdriet met die anderen, maar besef je ook daarin tekort te schieten."

Als u terug kijkt in uw leven, welke periode is het minste geweest en welk cijfer geeft u dat?
"Ik vond mijn middelbare schooltijd niet zo'n mooie periode. Dat was ook de periode dat mijn vader overleed en mijn moeder een paar jaar later met hun bedrijf moest stoppen. Ze ging hele dagen in loondienst werken en had bovendien de zorg voor vier opgroeiende kinderen. Een mager zesje is genoeg voor die tijd."

Hoe oud is uw moeder?
"Mijn moeder is 83. Mijn vader overleed toen ik 12 was. Mijn broers en zus waren jonger dan ik. Mijn ouders hebben hard moeten werken. Ik herinner mij dat natuurlijk vooral van mijn moeder. Het zit bij mij in de genen vanwege mijn ouders."

Bent u gelovig?
"Ik ben katholiek opgevoed. Ik heb alles meegemaakt van het katholieke geloof. De zusters op de katholieke kleuterschool en de godsdienstles van de pastoor en kapelaan op de lagere school. Ondertussen zat ik bij de welpen en later bij de verkenners, bij katholieke turn- en voetbalverenigingen. Ik was lid van het kerkkoor, misdienaar en zat drie jaar bij de paters op een internaat. Ik heb alles van het geloof meegemaakt, maar ben niet meer gelovig sinds ik een jaar of elf was en er zelf over ging nadenken. Dat neemt niet weg dat ik goede herinneringen aan het geloof heb overgehouden. De sfeer was: je best doen, rekening houden met anderen, fouten vergeven en helpen wie dat nodig heeft. Dat spreekt me nog steeds aan."

Gelooft u in een leven na de dood?
Het antwoord is kort en krachtig: "Nee".

U bent geboren in Hengelo. Wat heeft u met Twente?
"Dat is mijn gebied: Twente en de Achterhoek. Iedereen weet dat ik daar vandaan kom. Ze horen het ook. Als ik daar ben en de mensen hoor spreken, dan klinkt dat zoals het moet klinken. Ik hoor mijn eigen intonatie."

Wat wilt u de lezer, waaronder veel ondernemers, meegeven?
"Het zijn de ondernemers die onze samenleving op gang houden. Onze welvaart is gebaseerd op arbeid. Ondernemersactiviteiten staan aan de basis van alle arbeid, zowel in de private als in de publieke sector. Ondernemers hebben weinig zekerheden en lopen per definitie risico. Ik heb bewondering voor de wijze waarop velen van hen daar mee om weten te gaan."

Hoe wilt u dat mensen u zien? Wat wilt u nalaten?
"Ik hoop dat ze zien dat ik mijn best doe er aan bij te dragen dat de overheid doet wat gedaan moet worden. Naarmate dat lukt en zij daar tevreden over zijn, ben ik ook tevreden."

Tijdens de afsluitende amuse van een met truffeljus gelakte zwezerik geserveerd met een nage van bospaddestoelen blijkt dat Henk Kamp de

Henk Kamp krijgt een massage met de prikkel

democratie hoog heeft zitten: "Veel mensen denken dat de democratie in ons land een vanzelfsprekendheid is. De democratie wordt echter in stand gehouden door diegenen die actief zijn in de politieke partijen. Zonder actieve leden zijn er geen politieke partijen en is er geen democratie. Door lid te worden van de politieke partij die ons het meest aanspreekt en door mee te beslissen over het partijprogramma en over de kandidaatstelling van degenen die ons mogen vertegenwoordigen, kunnen we allemaal meebeslissen over de aansturing van de overheid en de inrichting van onze samenleving".

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan en het slot van ons gesprek eindigt bij politiek. De mens achter Henk Kamp is een en al politiek. Hij werkt hard en hij doet dit met volle overgave. Hij heeft verstand van zaken, verdiept zich in onderwerpen en thema's en vraagstukken die er toe doen. Mensen die zich zo diep inzetten voor ons land en die de democratie willen waarborgen, daar gaan we soms misschien wel iets te snel aan voorbij. Daar mogen we zuinig op zijn.

Tot ziens, Frank Rekers

Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek
Voor deze diepte-interviews is gekozen voor een prachtige locatie, Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte. Dit vanwege zijn uitzonderlijke nonchalant chique setting, mooie ligging, perfecte bereikbaarheid en al het goede van het rijke Twentse landleven dat onder supervisie van SVH meesterkok Michel van Riswijk vertaald wordt in gastronomische hoogstandjes.